

Береза

Тетяна Булат

Тендітна й лагідна, у шати вбрана,
Красива й ніжна, наче наречена,
Всесильним Господом благословенна,
Стоїть береза, Осінню кохана.

Яскраве листя кольорами грає,
Підморгує стрункому клену,
Що поряд з нею ще стоїть зелений
Й коханій компліменти навіває.

Ідилію порушила дівчина,
Що прямувала до берези. Ніжно
Погладила їй стовбур білосніжний
Красуня зі сльозливими очима.

Його немає... Він не повернеться!
Скажи, березо, що мені робити,
Коли коханий "старшим братом" вбитий
І українська кров рікою ллється!?

Кричить Росія, що фашизм здолала,
Що українцям вона є мессія!
Та я вважаю, власне, що Росія,
ФАШИЗМУ СПАДКОЄМИЦЕЮ стала!!!